

Valtiovarainvaliokunnan mietintö n:o 5 hallituksen esityksen johdosta laiksi auto- ja moottoripyöräverosta annetun lain 3 §:n muuttamisesta

Eduskunta on 28 päivänä toukokuuta 1991 lähettänyt valtiovarainvaliokuntaan valmistelevasti käsiteltäväksi hallituksen esityksen n:o 18 laiksi auto- ja moottoripyöräverosta annetun lain 3 §:n muuttamisesta.

Valtiovarainvaliokunnan asettamassa verojaostossa, joka on valmistellut mietinnön valiokuntaa varten, ovat olleet kuultavina vs. vanhempi hallitussihteeri Heikki Kuitunen valtiovarainministeriöstä, toimistopäällikkö Leena Enlund autorekisterikeskuksesta, toimitusjohtaja Pekka Puputti Autotuojat ry:stä ja toimitusjohtaja Harri Nykänen Autoalan Keskusliitosta.

Auto- ja moottoripyöräverosta annetun lain 3 §:n mukaan autoveroa suoritetaan auton verotusarvon määrä korotettuna 27 prosentilla ja

vähennettynä 4 600 markalla. Veron määrä on kuitenkin aina vähintään 50 prosenttia verotusarvosta. Hallitus ehdottaa, että henkilöautojen autoveroa alennettaisiin viidellä prosenttiyksiköllä eli 22 prosenttiin. Veronalennus on saatettu voimaan valtioneuvoston päätöksellä 25 päivästä toukokuuta 1991 lukien.

Hallituksen esityksessä mainituista syistä ja saadun selvityksen perusteella valiokunta pitää lakiehdotusta tarpeellisena ja puoltaa sen hyväksymistä.

Valiokunta kunnioittaen ehdottaa,

että lakiehdotus hyväksyttäisiin muuttamattomana.

Helsingissä 4 päivänä kesäkuuta 1991

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa puheenjohtaja Tenhiälä, varapuheenjohtaja Luttinen, jäsenet Heikkinen, Huuhtanen, Hämäläinen, Laaksonen, Lahti-

Nuutila, Louvo, Luukkainen, Malm, Mattila, Sasi, Turunen, Vihriälä ja Vähäkangas sekä varajäsenet Backman, Enestam, Jäätteenmäki, Lehtosaari, Linnainmaa ja Törnqvist.

Vastalause

Hallitus on esityksessään n:o 18 esittänyt autoveron alentamista keskimäärin runsaalla 1 500 markalla autoa kohti. Valtion verotuloja tämä vähentäisi hallituksen arvion mukaan noin 270 miljoonaa markkaa koko vuoden tasolla laskettuna, jollei autokaupan vilkastumista ja sen verotuoton kompensoivaa vaikutusta oteta huomioon.

Mielestämme hallituksen esitys on huonosti ajoitettu ja sisällöltään yksipuolinen. Suomessa

on kansainvälisesti arvioiden suhteellisen korkea autovero. Ajan myötä on perusteltua laskea autojen hintoja mm. ympäristö-, turvallisuus- ja tasa-arvosyistä. Samalla on kuitenkin muistettava mitalin toinen puoli: autoilu aiheuttaa huomattavia ympäristöongelmia. Varsin yleisesti — mm. parlamentaarisen liikennekomitean suulla — on asetettu tavoitteeksi, että mahdollisimman suuri osa liikenteestä hoidettaisiin julkisin kulkuneuvoin ja ennen kaikkea raiteitse. Niinpä auto-

veroalennuksen yhteydessä tulisi siirtyä vastaavasti auton käytön verottamiseen. Koska hallitus ei ole halukas puuttumaan ongelmaan kokonaisvaltaisesti, emme voi lähteä tukemaan autoveron alentamista.

Erityisesti nykyisessä taloudellisessa tilanteessa on valtion verotuloja vähentävä autokaupan tukitoimi väärin ajoitettu. On täysin perustetonta jättää autokauppa vapaamatkustajaksi silloin, kun hallitus on säästötalkoiden nimissä valmis leikkaamaan mm. kouluopetusta. Yksi taloudellisen tilanteemme ongelma on vaihtota-

sevaje. Jos autokauppa hallituksen kaavaileman veroalennuksen myötä vilkastuisi, kasvaisi vaihtotaseen vaje entisestäänkin. Myöskään työllisyyden kannalta hallituksen esitys ei ole riittävän perusteltu; Suomessa olisi monia muita aloja, joille suunnatut veroalennukset parantaisivat Suomen työllisyystilannetta nyt esitettyä paremmin.

Edellä olevan perusteella ehdotamme,

että lakiehdotus hylättäisiin.

Helsingissä 4 päivänä kesäkuuta 1991

Matti Luttinen
Pentti Lahti-Nuutila
Timo Laaksonen

Tuulikki Hämäläinen
Kerttu Törnqvist

Jouni Backman
Hannele Luukkainen
Juhani Vähäkangas